

CONSTANȚA

APARE DUMINICA

20 BANI NUMERUL 20

ADMINISTRAȚIA : Strada Mircea Cel Mare No. 33

ABONAMENTUL 10 LEI PE AN

Explicarea unui „Conflict”

Maî multe ziare din capitală, dând seamă de cele petrecute la Primăria Constanței, au afirmat că ar fi existat un conflict între primar și prefect, d-nii M. Polizu-Mieșunești și D. Quintescu, din care cauză Consiliul Comunal ar fi fost dizolvat.

În deplină cunoștință de lucruri și împrejurări, ne simțim datorii a istorisi faptele după cum ele s'au petrecut, spre a se vedea că n'a putut fi vorba de nici un conflict între acești doi capi de autorități: conflictul la Primăria Constanței a fost permanent de când d. Polizu a venit în capul comunei, este acum un an și jumătate, atât cu consilierii cât și cu fostii prefecti d-nii Cănanau și State.

Din multe cauze, pe care noi le-am arătat la timp, doi dintre consilierii aleși în Martie anul trecut, au demisionat la câte-va săptămâni după alegere, un al treilea n'a luat de loc parte la lucrări. Doi consilieri numiți de guvern odată cu d. Polizu ca primar au fost destituiți sub guvernul d-lui Carp și înlocuiți cu alți doi propuși de d. Polizu. Primarul a mai primit și un vot de blam dat de 5 din 9 consilieri, prin August anul trecut, vot care a fost însă anulat de minister.

Cu cele două ajutóre și cei doi consilieri numiți în urmă, d. Polizu a dus-o până la 4 Martie a. c., când demisionând motivat și al patrulea consilier și la câte-va zile un al cincilea, consiliul s'a dizolvat.

Aceasta era starea de lucruri la comună când a venit ca prefect d. D. Quintescu, la schimbarea de guvern în Martie anul trecut.

D-sa, dându-și seamă că orașul nu putea fi administrat numai de cei trei consilieri numiți de guvern și un singur ales al orașului, de minoritatea

de 4 membri din 9 căți compun reprezentanța orașului, s'a hotărât pentru complectarea consiliului, ceea ce a fost o prea mare toleranță a guvernului actual, o greșală păgubitoare pentru comună și s'a făcut alegerea parțială de la 13 Maiu numai pentru 4 consilieri, unul d. Bărbulescu, antreprenor al tutunurilor din județ, retragându-și demisia.

Au demisionat în urmă cei doi colegi ai d-lui Polizu, numiți de guvern, și la 27 Maiu s'au constituit noul consiliu cu 6 membri prezenți, — *o a treia premenire de consiliu, sub administrația d-lui Polizu*, — de astădată, am ști atunci în coloanele acestui ziar, cu tot ce orașul a putut da mai bun dintre cei ce vor și pot să se ocupe de afacerile acestui oraș.

De la instituirea consiliului dizolvat acum, până la 3 curent, mai n'a fost o ședință în care primarul sau unul din șefii de serviciu numiți de d. Primar Polizu să nu fi fost reprobati prin decisiuni formale publicate în *Monitorul Comunal*, pentru diferite acte de administrația comunală.

Nemulțumirea consiliului, era la culme și reprobarea a fost mai energetică, când d. Polizu, disprețuind sfatul și îndemnările ce i s'au făcut de prietini de a trata mai cu deferința pe aleșii orașului, s'a apucat și a cheltuit pentru bancheturi și serbările cu escadra rusească o sumă însemnată, fără un consult și fără un vot prealabil al consiliului, cerut expres de lege; când se scia mai cu seamă că banii ce erau să se cheltuească nu puteau fi plătiți de cât din bugetul anului viitor.

N'a ținut nici o seamă de recomandările aceste și a cheltuit 7300 lei, deși știa, sau trebuia să știe, ce arde să pătească când va cere creditul, fiind-că i s'a spus de cel puțin 5 consilieri că nu i vor aproba procedarea, ba unul, destul de prietin

d-sale, i a spus în față, ni se afirmă, că mai bine își va tăia mâinile decât va subscrie o vorbă de aprobarea procedurii d-lui primar. În adevăr e și revoltător ca pentru cheltueli sau alte lucruri adese de 20—30 ori 40 lei să ceri aprobarea colegilor, și pentru mii nu!

Știind ce-l aștepta la ziua răfuelii, d. Polizu face șiretlicul, prost deghizat: pe deoparte amână punerea în discuția consiliului a creditului, iar pe de altă parte pune o pantafuză în oraș, cerând pe la spatele consilierilor un vot de încredere direct de la cetățeni — de sigur cetățenilor de la obor — pe care să o aibă la îndemână la cas de strimtorare, pe care o întrevedea.

Aceasta pantafuză a născut în naiva populație a Constanței o altă contra primarului, care, regretăm a o spune, poartă pe dânsă și câte-va iscălituri de oameni serioși din centrul orașului. Amândouă au fost trimise Ministerului după iscarea conflictului de la Primărie.

Până aci nu numai conflict, dar n'au existat nici măcar o intervenire a prefectului, spre a desaproba asemenea uneltiri demoralizătoare, ceea ce uimea indestul pe cei ce-și dedeau seamă că astfel de procedări byzantine vatămă prestigiul autorității constituite.

La 1 Septembrie, prima zi a sesiunii de toamnă, primarul, cu o scrisoare anonimă în mână, denunță unor domni consilieri o incorectitudine constatată de d-sa în sarcina ajutorului de primar Căpitan I. Niculescu, stăruind să nu se facă alt cas decât să se ia demisia Căpitanului.

Atât modul prezentării cât și explicația circumstanțelor în care faptul imputat s'a produs — vorbim în alt loc despre aceasta — dedeau ceva de bănuit: că ar fi o înscenare la mijloc a serviciului tehnic, al cărui șef d.

Cerchez a fost avertizat de consiliu după unele descoperiri făcute de Căpitanul Niculescu, care cu altă ocazie, mai târziu, propuse și obținuse de la consiliu un vot, rămas neaplicat, pentru înlocuirea d-lui Cerchez din postul de inginer-șef al Comunei; d. Cerchez este nepot al primarului.

Destăinuirile aveau loc într-o cameră alături, unde s'a luat hotărârea să se facă o anchetă asupra faptelor, după care consiliul a intrat în sală, ocupându-se de chestiunile la ordinea zilei.

După insistențele căpitanului Niculescu, a doua zi, Duminică dimineața, în pretoriul Primăriei, Comisia de anchetă, compusă din 3 d-ni consilieri, începe investigațiunile, cercetând pe oamenii de serviciu, și dresează un proces-verbal în cauză, fără concluziuni, dar având convingerea că a fost o inscenare de compromiterea Căpitanului, părere pe care erau să o comunice d-lui Prefect a doua zi, Luni.

A doua zi des de dimineață, prefectul, înainte de a fi parvenit procesul dresat, sesizat de scandalul devenit deja public, a chemat la Prefectură pe consilierii anchetatori, și mai târziu și pe cei-alți câți l-a găsit prezenți prin oraș, spre a se îndrepta în persoană de aprecierile tuturor asupra scandalului izbucnit. Părerea tuturor a fost cea că acuzația nu putea fi decât o inscenare nedemnă, tichuită de oamenii serviciului, cu știința Primarului.

Indignat de scandalul produs în public, de cele ce fie-care consilier mai adăuga pe socoteala primarului și nepoților sei din Primărie și de destăinuirile unui imprumut ce un funcționar impriecinat în cauza Căpitanului mai făcea, în afară de uneltirile de compromitere, prefectul în modul cel mai calm a povățuit pe membrii prezenți din consiliu să se ocupe de toate incidentele produse înaintea sa, și să ceară primarului să se explice asupra tuturor acuzațiunilor ce i se aduc, după care d-sa va vedea ce are de făcut.

Aceasta e partea de acțiune ce prefectul a avut în toată aceasta tristă comedie de la Primăria Constanței.

Se știe ce a urmat în urmă: Consiliul în ședința de Luni după amiazi, așteptând o oră și jumătate venirea primarului, a ținut în urmă ședință, a expedit, în așteptarea sa, mai multe

afaceri mărunte, și spre seară, a dat un vot de blam și neîncredere pe viitor Primarului, pe chestiile creditului de 7300 lei, pe chestia Căpitanului Niculescu, pe călcări de lege și regulamente comunale, pe neaplicări de decizii, pe cheltueli neautorizate etc., etc., iscăbind o moțiune, pe care a telegrafiat-o d-lui P. S. Aurelian, ministru de interne, iar originalul l'a dus seara la d. prefect să avizeze cum o ști.

Acesta e în resumat purul și întregul adevăr asupra celor întâmplate. Unde este aci vorba, — care fapt a-nume ar putea să fi motivat un conflict cât de mic între prefect și primarul orașului Constanța?

Că d. Quintescu va fi avut și d-sa, asupra primariatului deplorabil al d-lui Polizu-Mieșunești, aceleași aprecieri, și să le fi chiar manifestat la diferite ocaziuni împreună cu toată inteligența din Constanța, infierând turpitudinile vedite, aceasta era chiar o datorie nu numai de prefect, ci chiar de cetățean constient și gelos de prestigiul autorității române în această provincie.

Încă ceva. D-nu Quintescu a mărturisit ori când și ori cui s'a interesat să știe, câtă trudă a avut cu înjghebarea acestui consiliu: deci nu oameni ca d. Colonei Zisu, Niță Filip și mai toți din consiliul de la 27 Maiu, s'ar fi pretat vre-o dată la jocuri de intrigă sau mici meschinării locale, care, repetăm încă odată, n'au fost și n'au avut de ce fi, și deci nici un conflict. Dacă influența oamenilor guvernului n'a prins alte dați, cu alți oameni în diferitele consilii, din po-trivă, adese-ori Constanțenii au dat dovezi de multă independență, de sigur că acum mai puțin decât ori când ar fi putut prinde uneltirile.

Conflict n'a existat decât între primar și consilierii, cari în unanimitate au dat d-lui Primar cel mai energic vot de blam din câte a fost vre-o dată la această comună.

Industria casnică saă domestică

Unul din factorii progresului și motiv stimulatoriu al luptei pentru existență, este netăgăduit industria casnică saă domestică. În statele civilizate, unde industria mecanică, industria mare, are un avânt puternic, — aflăm alături și o înfloritoare industrie casnică. Această consistentă simul-

taree, a dovedit în trecut ca și în actualitate că industria domestică are tot atâtea foloase economice și morale ca și cea mare, foloase însă care implicit au condus pe om la formarea celei din urmă. Toți economiștii moderni au ajuns aji la concluzie că amândouă aceste industrii este absolut necesar să conviețuească și să se desvolte împreună.

Coexistența se impune de la sine. În trecut vedeau falnicele și artisticele țesături și cusături manufacturate, executate de mâinile țerancelor noastre. Femeile de la sate nu știaū ce este ștofa și pânza de tîerg, iar orașencile purtau cu mândrie ale-saturile provenite din însăși mâna lor. Odinioară țeranul era fericit purtând ve-minte lucrate de soția lui, și soarta lui era mai bună. Practicarea industriei domestice de către populația rurală ar aduce foloase enorme și o stare materială mai bună. Mai ales că climatul țerei noastre este foarte propice pentru dezvoltarea acestei industrii alături de munca agricolă.

Economistul german *Rau*, în cartea sa „*Considerațiuni asupra industriei manufacturale*” vorbește ast-fel:

„Industriile manufacturale se pot exercita simultan cu industria agricolă astfel că lucrătorii și câte odata întreprindătorii să practice pe fie-care din ele și în această stare când una când alta din aceste ramuri va fi cea mai importantă. Când se dă preferință agriculturii, munca manufacturală este o lucrare accesorie pe care locrătorul o exercează în momentele când nu are de lucru și mai cu seamă iarna”.

Observațiunea lui *Rau* este demnă de luat în seamă. Întâiu pentru-că țeranul prin foloasele industriei casnice va putea să și prețuească mai bine valoarea muncii sale, va putea să acopere lipsurile provenite din un an rău agricol. Starea lor s'ar îmbunătăți pe neabagate în seamă, permițându-și a desface pe un preț mai efin și în o cantitate produsele obicinuite prin putința de a lucra în libertate, fiind preferat pe piețele orașelor din năuntru saū din afară de hotare.

Pentru țara noastră este un interes foarte mare de a introduce manufactura casnică în sate și orașe, școale profesionale, monastiri, penitenciare, etc., ducând la rezultatul că în timpul de lipsă a altor ocupațiuni, timpul se ocupă cu fabricațiuni folositoare, înlăturând lenea și posibilitatea de a îmbrățișa vițiul, desfrîul și luxul, cauze dependente de neactivitate.

Din nenorocire trebuie să recunoaștem că de la un timp încoace industria casnică a decădut. Unde este maramu, velnicul catrințele, fotele, cămașile și alte lucrări manuale de gust și de artă! Aji în locul acestora vedem prin regres înlocuirea lor cu stamburile și pânzeturile ale industriei mari, furnizate spre înșelaciune de cei ce au îmbrățișat comerțul român și banii muncii cinstite române. Răriturile colorate, lipsite de trănicie servesc mai tutulor fetelor și femeilor spre împodobire. De unde odinioară te poprea la jocurile

țerânești privind cu drag, acum imitarea luxului de la oraș te face să le privești cu milă și desiluzie.

Alta-data inul și cânepa se cultiva spre folosul obștească al țăranilor, acum se îngrijește numai pentru export. Dimia, postavurile, pânzeturile, dogaria, rotaria, frînghieria, formau în trecut ca și borangeria și boiangeria isvoare nesecate de bogăție națională. Pe atunci nu uzam de lucrurile streine de cât pentru lux, pe când acum până și populația rurală a început să poarte haine nemțești.

Din părăsirea industriei casnice și îmbrățișarea produselor streinilor, se curg două mari rele. Primul că țăranul nu duce în mod paralel munca câmpului pentru a folosi muncei domestice de iarna. Al doilea este că el neglijând obiectele prime de material, inul, cânepa, etc., iarna nu vor avea ce face mai de seamă, ei vor merge la cărciumă să se îmbete, și să și omoare tim și iața lup.

Decadența completă a industriei casnice este un cerolar al multor rele, tras din acapararea comerțului și industriei de către streini.

Industria domestică, meșteșugurile și științele exacte vor contribui la dezvoltarea materială și morală a țăranului nostru, căci la acestea numai, se află adevărul care mântuiește relele. Trebuie combătută ideea funcționarismului, care face pe oameni destoinici a vegeta, a pierde adevărata cale a adevărului vieții. Școalele de aji duc la îndochinare nu la instrucțiune, la funcționarism nu la profesiuni, la proletariat intelectual nu la industrie națională. Voi termina cu frumoasele cuvinte ale lui Ion Ghica: O națiune, fără industrie națională nu poate fi considerată ca o națiune civilizată.

Vânătoarea slujbelor și părăsirea industriei în mâinile streinilor sunt peirea țerei acestei; sunt inamicii primejdioși ai Românilor, sunt aliați puternici ai streinismului (?).

A lăsa pe Români să creadă că sunt ceea-ce nu sunt, și ale ascunde neajunsurile, este o crimă de *les patrie*, este a'i corupe și a'i adormi în neactivitate ca să se deștepte în lanțurile aceloră cari lucrează la cucerirea lor.

De ce adică nu am alunga din casele noastre lucrurile de fabricațiune streină și nu am îmbrățișa pe cele de fabricație română și domestică? Cred că acest drum trebuia de mult urmat, căci frații noștri din Transivania în tot-d'a-una ne-a arătat drumul ce trebuie să urmăm.

Să răscolim trecutul îndepărtat și vom vedea că stâlpii unei industrii românești în țara dunăreii, sunt frații Ardeleni. De la ei dar ne-am adăpat de imitațiune de harnicie și model de virtute. Vitalitatea nu ne-a lipsit în trecut, pentru ce să dăm înapoi în prezent, când numai o directivă sănătoasă este de ajuns.

Aștepta-vom însă multă vreme acea directivă?

V.

Cazul Căpitanului Niculescu

Vorbim în articolul de fond de o inscenare contra Căpitanului Niculescu, ajutor de primar.

Eată cum stă cazul.

În ziua de 28 August Căpitanul Niculescu având să triere niște meu, la pământul ce ține cu arendă la marginea orașului, lasă vorbă picherului de la lucrările comunei, anume Pannaitescu, să-î găsească cu orî-ce chip vre-o 4 oameni ce-î mai lipseau, spre a pune mașina în lucru. Acesta, negăsind oameni, sau nedându-î-se vreme să-î caute prin orașul de sus, su-pune cazul conductorului primăriei Crețulescu, care trimite cu căruța Primăriei 6 oameni, 4 din serviciul reparațiilor de strade și 2 din serviciul grădinilor, și scrie Căpitanului Niculescu un bilet în acest sens. Căpitanul, crezând că acești oameni sunt dintre lucrători cu ziua ai Primăriei, îi primește și răspunde să-î mai trimită și alții, având mare zor, lucru ce însă nu s'a mai făcut, deși a doua zi 29 era serbătoare, când la Primărie nu se luera.

Ancheta făcută a dovedit că de trimiterea și aflarea acestor lucrători la mașina Căpitanului știa și Primarul, d. Polizu, și șeful serviciului tehnic d. Cerchez, care era chiar la fața locului, de unde au pornit oamenii la lucrare spre mașina de treerat.

Patru din cei duși fiind lucrători cu luna, pavatori și salahori, au fost trecuți pe listele zilnice de lucrători ai Primăriei de către picher, din ordinul conductorului Crețulescu, iar aceste liste sunt vizate, ca de ordinar, două de al doile ajutor de primar și una, ca nici odată, de însuși primarul, paremi-se cea de la 30 August, cea din urmă zi de lucru la mașină.

A doua zi primarul, foarte aferat, arată unor domni consilieri o scrisoare anonimă, că Căpitanul Niculescu întrebuințează 10 oameni de-ai Primăriei la mașina de treerat, adăugând că a constatat d-sa că denunțul e adevărat, că a trimis să iea oameni de la lucru și că față de acest abuz părerea d-sale ar fi ca Căpitanul Niculescu să-î dea demisia.

Fie-care i-a răspuns cum l'a tăiat capul, unul din consilieri spunând că nu se poate cocolosi asemenea lucruri, care au intrat în cunoștința publicului.

A doua zi, la 1 Septembrie, prima zi de ședință a consiliului, când trebuia să vie și d-î căpitan Niculescu, scandalul s'a produs în una din camerele laterale ale sălei de ședință; iar din explicațiile căpitanului reșea că d-sa e victima unor înscenări ale serviciului tehnic, căruia îl facuse atâta rău de când a venit în serviciul primăriei, ceea-ce era foarte adevărat: lucrările ajungând până la o decizie a consiliului de înlocuirea șefului serviciului tehnic, deciziune care a rămas neaplicată de primar, unchiul inginerului Cerchez.

Consilierii opinează pentru o anchetă minuțioasă, care s'a și făcut a doua zi Duminică 2 Septembrie de către domni Consilierii Lt.-Colonel Dr. A. Zisu, avocatul Athanasie Rainoff și P. Grigorescu.

Investigațiunile anchetei a fost duse d-lui prefect și Lună, înaintea Consiliului, care a dat primarului un energic vot de blam motivat pe acest cas și multe alte fără de legi atribuite primarului și funcționarilor numiți de densus: peste trei zile au fost dimisiile irevocabile a 7 domni consilieri.

Rezultatul să știe: a fost o anchetă făcută de d. secretar general al Ministerului, înaintea căruia toți consilierii și-au menținut dimisiile, ceea-ce a născut disolvarea consiliului.

Ne vom pronunța în numărul viitor asupra hotărîrii de disolvare luată la Minister, când se va vedea dacă mânușile întrebuințate contra primarului Polizu erau sau nu la locul lor: până atunci spunem ceea-ce nu credem să să ne desmin-ă cine-va, că denunțul anonim a fost atribuit d-lui căpitan Marinescu, un prieten de casă al d-lui primar și fostul său consilier, și că scrisoarea înseși e făcută de inginerul Cerchez, a căru literă era cunoscută de toți funcționarii primăriei.

INFORMAȚIUNI

Reluăm apariția ziarului după o absență de trei luni. Cerem scuzele noastre abonaților, cari fiind numai din Dobrogea și aproape toți cunoscuți, știu că afacerile personale au ținut pe directorul ziarului afară din oraș, la moșia sa, tot timpul strânsului recoltelor. Tot-de-odată rugăm cu insistență pe cei întârziți cu plata pe doi și trei ani din urmă să binevoiască a ne trimite costul, timpul și

imprejurările fiind de astă-dată destul de propice pentru achitarea datorilor.

In schimb făgăduim că ne vom ocupa de interesele obștești cu aceeași ritivă ca și până acuma de zece ani aproape impliniți, decând scoatem acest ziar.

Mai multe ziare din București au publicat știrea că prefectul nostru d. Quintescu va fi mutat la Putna, în locul d-lui N. N. Săveanu, care va trece la Constanța. Știrea a fost desmintită de ziarele oficioase din București. Ne pare bine de această desmintire, căci scutește populația județului și a orașului de un protest unanim, contra nedreptății ce s'ar fi făcut unui om perfect cinstit.

Consiliul comunei Constanța disolvându-se pe motiv că 7 consilieri au demisionat — motim asupra căruia vom reveni — a fost instituită la comuna o Comisiune interimară compusă din d-nii Christea Georgescu, judecător de ocol, ca președinte, Al. Logaridi, vicepreședinte, Ioan Berberianu, Tănase Dabo și Măgărdici Frenkian, fiul repositului Gh. Frenkian, ca membri.

Implinirile fiscale merg bine anul aceasta din cauză că toate recoltele sau făcut. Ori-ce s'a pus în pământ a dat o recoltă pretutindenea aproape imbelșugată. Numași viile au dat greș, fiind manate în toată Dobrogea, din care cauză nici recolta anului viitor nu va putea fi mulțumitoare; vierii

fiind siliți a radia din butuc toate ramurile cari au rămas necoapte.

Prețurile se menține bunișoare, deși în scădere, afară de prețul grâului, care e derizoriu, atât la obor cât și la magazii, de unde nu-l cumpără nimeni.

A ploat zilele aceste peste toată Dobrogea, ceea ce e un bun augur pentru anul viitor.

Astăzi la orele 2 1/2 a plecat din Constanța d-na Zoe Sturdza, soția d-lui Prim-ministru, după o ședere de 3 luni în orașul nostru. La gara au petrecut o sumă de lume, deosebit de cea oficială, dându-i-se o sumă de buchete de flori de domni și doamne din societatea Constanței.

Alaltă-eri, Vineri, a plecat cu trenul spre București d. P. P. Carp, fostul președinte al Consiliului de miniștri trecut, după o ședere de o zi în Constanța.

Se vinde în com. Sarighiol, plasa Mangalia o cășla de 85 hectare, având pământ pentru plugărie și pentru pășunat și o casă de locuit cu doi odăi.

Doritorii a se adresa la proprietarul d. Hagi Zeciu Gheorghe la cătuna Caraatzcuca, comuna Sarighiol, plasa Mangalia.

De arendat și de vânzare

De la Sfântu Dumitru viitor se arendează 160 Hectare pământ de cultură, prima calitate, situat în Comuna Pazarlia, Cătanul Ester. Doritorii de a-l lua cu arenda sau de a-l cumpăra se pot adresa la București Strada Romană No. 149, sau la Ostrov la d. Maior Stefan Dumitrescu.

SPECILITĂȚILE

Farmacistului Ion Berberianu, Constanța

Goudron China Berberianu. Cunoscut fiind de toată lumea, atât efectele sigure ale goudronului în afecțiunile organelor respiratorii, cât și acele ale coajei de china în contra maladiilor cari produc slăbirea organismului, este natural ca *Goudronul China Berberianu*, adică medicamentul ce conține atât principii activi ai goudronului cât și ai coajei de china, să fie remediul cel mai sigur ce se poate întrebuița în contra *tusei, catarhidelor bronchiale și devesică, bronchietei, astmei, etc.* Sticlă 2 lei 50 b.

Prăfuri contra guturăului „Berberianu”. Fac că prin simplă prisarea lor, guturăul cel mai rebel să înceteze. Cutia 1 leu.

Hârtie chimică Berberianu. Este cel mai bun emblastru ce se poate întrebuița în contra tuturor durerilor reumatismale ca: durerea de mijloc și de spate, dureri de siale, podagra, dureri de iritațiuni ale pieptului, nevralgii, etc.; asemenea se mai poate întrebuița cu succes la *arsuri, boale de rinichi, strivituri, degerături, boale scrofuloase, scrintituri etc.* Ruloul 1 leu.

Untura de pește de Norvegia proaspătă de anul această se vinde cu 4 lei (albă) și 3 lei 50 bani (galbenă).

Un bogat asortiment de *Parfumerie și Săpunărie* străină și indigenă.

Depozit central:

Farmacia BERBERIANU, Constanța

TIPOGRAFIA „OVIDIU”

HARALAMBIE VURLIS

Strada Carol, CONSTANȚA, Strada Carol

Se efectuează, simplă sau în culori, ori-ce lucrare atingătoare de arta tipografică, precum:

Cărți didactice și de știință, Broșuri, Zece, Ziare, Reviste, Afize, Programe, Registre, Chitanțe, Facturi, Polițe, Borderouri, Circulari, Adrese, Invitații de nuntă, de botez și de logodnă, Cărți de adrese, de visite etc.

IN LIMBELE:

ROMANA, GREACA, FRANCEZA, ENGLEZA, ITALIANA ETC.

ATELIER DE LEGATORIA DE CĂRȚI

PREȚURI FARA CONCURS